

Gajdics Ottó: Potemkin-falut lát Weber

2025 szeptember 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

?RZ?K LÁZADÁSA – Ha nem létezik szuverenitás, akkor miért költünk euró-százmilliárdokat Ukrajnára?

Ádáz vita dül a magyar közéletben arról, miként kellene viszonyulni az Európai Unió jelenlegi globalista, háborúpárti vezetéséhez. A kormány álláspontja egyértelmű, Magyarország az els?, semmiben nem támogatjuk

---

Brüsszelt, ami ellentétes hazánk érdekeivel. Ezzel szemben az ország jövőjéről saját vízióval nem rendelkezik ellenzék mára teljesen az unió kiszolgálójává vált, tulajdonképpen az Európai Bizottság és az Európai Néppárt kormánybuktató terveinek eszközeként szolgálnak. Nem véletlen, hogy a „hazahozzuk a visszatartott uniós forrásokat” jelszó szajkózása közben feltétel nélkül támogatják Brüsszel minden önfeladó, önsorsrontó lépését, amelyekkel teljesen tönkreteszik Európát, benne Magyarországot is.

Ursula von der Leyen és Manfred Weber az elmúlt héten világosan értésünkre adta, hogy tisztességes patrióta velük semmiféle kompromisszumot nem köthet. A bizottság elnöke az évértékelő beszédében teljesen kivetkőzött a szerepéből, és a még létre sem jött Európai Egyesült Államok szuperkormányának önjelölt vezetőjeként hadiállapotot hirdetett.

Európa harcban áll, rikácsolta képünkbe rögtön beszéde elején, megkérdőjelezve ezzel az Európai Unió létrejöttének egyik alapvetését, miszerint éppen azért szövetkeztünk ebben a formában, hogy soha többé ne álljon a kontinens harcban. Orbán Viktor egyenesen úgy fogalmazott, Von der Leyen már nem az Európai, hanem az Ukrajna Bizottságot vezeti.

Már nem az európai polgárok, hanem Ukrajna a fontos.

Az az Ukrajna, amely azóta kijelentette, hogy az ukrán hadsereg a világ legerősebb serege, amit nem ártana, ha a magyarok is megfontolnának, és megegyeznének velük. Ugye milyen aranyos, milyen baráti közeledés? Ebbe az országba öntöttek három év alatt kétszer annyi pénzt Ursuláék, mint hazánkba húsz év alatt. És a bizottság elnökének beszéde az első negyedórán másról sem szólt, csak arról, mennyi pénzt és fegyvert küldenek még a közeljövőben. Von der Leyen már nem az Európai, hanem az Ukrajna Bizottságot vezeti, ráadásul megfenyegetett mindenkit, aki nem áll be a brüsszeli nyájba, attól elvesznek minden uniós pénzt. Vele kellene kompromisszumot kötni.

De nem jártunk jobban a beszéde többi elemével sem. Kiállt ismét az orosz fosszilis energiáról való leválás önsorsrontó, ostoba politikája mellett. Ráadásul elhallgatta azt a tény, hogy a teljesen elhibázott szankciós politika meghirdetése óta nőtt az orosz gáz és az orosz kőolajtermékek felhasználása Európában, legfeljebb nem úgy hívják. Végtelenül álszent viselkedés tehát az, amikor bojkottot hirdetünk a gáz agresszor termékeire, majd átcímkezve még többet vásárolunk – ráadásul drágábban – mástól belőle. Jól látszik, hogy ezzel Európa kiiratkozott a gazdasági versenyből, a világ elzúg mellettünk.

Az elviselhetetlenül megrágult energia miatt versenyképességünk gyakorlatilag megszűnt. És erre nincs semmilyen válasza Európa globalista urainak.

A bizottság elnöke teljesen más filmet néz az USA-val kötött kereskedelmi megállapodásról is, mint Európa józanabbik része. Szerinte a lehető legjobb megállapodást kötötte, miközben az európai érdekeket szem előtt tartók szerint az unió a világ balekjává vált. Van azonban valami, amiben Von der Leyen már nem az Európai, hanem az Ukrajna Bizottságot vezeti, túlszárnyalná az amerikai teljesítményt. [Trump](#) elnök hivatalba lépése után az első dolga volt, hogy elzárja azokat a pénzcseppeket, amelyeken keresztül dollármilliárdok folytak el globalista nyomásgyakorló szervezetek kasszájába, hogy azok érvényesítsék a világ minden pontján az amerikai központi magánpénz-birodalom akaratát, nem riadva vissza a káoszteremtéstől, a kormánybuktatástól és a polgárháborús viszonyok előidézésétől sem.

Von der Leyen most közölte, hogy az amerikai pénzforrások elapadása után az Európai Unió átveszi ezt a szerepet, és az érintett NGO-k, médiumok és politikusok fő finanszírozójává kíván válni. Vagyis nem csupán elvonná a forrásokat azoktól a demokratikusan megválasztott kormányoktól, amelyek nem értenek egyet az Európát lealacsonyító politikájával, hanem busás összegekkel finanszírozná azokat, akik ezen kormányok megbuktatására szövetkeznek. Mindezt a demokrácia és a jogállamiság dicsőségére.

Nyilván érzi az elnök asszony, hogy olyan határokat feszeget, amelyek eddig összetartó abroncsként szolgáltak az unió korhadozó hordóján. Büszkén hirdeti hát meg az egész szétverését – minek bajlódni a hagyományos értékekkel és az ezeket teremtő renddel? Azt mondja a szerződések szerkeze, hogy le kell rázni az egyhangú döntéshozatal béklyóját, és bizonyos területeken, mint például a külpolitika, el kell mozdulnunk a minősített többség felé.

Vagyis nagy ívben tesz a szerződésekre. Itt már semmi sem drága.

Ám jó, ha tudja mindenki, az egyhangú döntés rendszere biztosította, hogy a nagyok, az erősebbek ne tudják saját

érdekeik mentén elnyomni a kisebbeket, gyengébbeket. Ez biztosította, hogy az érdeksérelmek soha ne mélyülhessenek el annyira, ami már nyílt konfliktushoz, erőszakhoz vezetne. Kis túlzással a béke biztosító volt. Ezt rúgnák most fel a brüsszeli hatalombitorlók egy laza mozdulattal.

Ursula von der Leyen beszédét követően a frakciók vezetői kaptak szót. Elsőként Manfred Weber, az Európai Néppárt német vezetője, Magyar Péter gazdája, Tarr Zoltán politikai mentora érthetett egyet mindennel, ami előzőleg elhangzott. De meg is fejelte Ursula agymenését azzal az eddig ismeretlen tézissel, ami alapjaiban rengeti meg azokat az ósdi, elavult politikai nézeteket, amiket eddig vallottunk. Weber ugyanis habzó szájjal fejtette ki, hogy a nemzeti szuverenitás mint olyan nem létezik. Az egy Potemkin-falu, egy délibáb, egy hazugság. Majd még ennél is messzebbre merészkedve azt kezdte el fejtegetni, hogy az Európai Unió alapító atyái eleve tudták ezt, és ezért is hozták létre a közös piacot, hogy abból majd egy egyre fokozódó európai integráció legyen. Vagyis mióta világ a világ, mindenki Európai Egyesült Államokat akar. Ebből az is következik, hogy semmi szükség a történelmi szerepüket túlélt nemzetállamokra, legjobban, ha azonnal felszámoljuk őket.

Nem kell tehát egy kis szuverenitásról lemondani, nem létező dologról minek is kellene? Éppen elég, ha lemondunk olyan elavult, kiüresedett fogalmakról, mint haza, nemzet, szülőföld, anyanyelv, és be is állhatunk a progresszív brüsszeli lakó lelkes soraiba.

Csak halkán kérdezem, ha ez így van és így helyes, akkor mi a frászért küldünk dollár- és euró-százmilliárdokat, fegyverek özönét egy olyan háborúba, ami állítólag az unióba törekvő Ukrajna szuverenitását és területi integritását hivatott megvédeni? Egy Potemkin-falu, egy délibáb, egy hazugság védelmére költünk ennyit, miközben mi magunk tönkremegyünk?

Ám mielőtt beállunk az eszüket vesztők közé, mondjuk ki bátran, Weber súlyosan téved. Az a hazugság, amire csak alapozzák politikájukat. Azt a politikát, aminek a tagállamokban alig van támogatottsága, igaz, ez őket egyáltalán nem érdekli. Ugyanakkor egyre erősebbek szerte Európában a patrióta erőik, ami elrevetíti, hogy ez a globalista többség nem örök életű Európa élén. A Patrióta pártszövetség azonnal be is nyújtotta bizalmatlansági indítványát, amelynek legfontosabb mondandója:

Ursula von der Leyennek mennie kell! Ez az első lépés.

Aztán lehet keresni a kompromisszumokat Európa új, patrióta vezetőivel.

Gajdics Ottó - www.magyarnemzet.hu

Ajánló

